

Diabolisen pahuuden psykoterroria – näin Stasi ”riisti sielun”

JUHA-PEKKA TIKKA | 28.01.2019 | 23:57- päivitetty 29.01.2019 | 07:04

Zersetzung pyrkii hajottamaan ja rikkomaan kohteensa, ihmisen.

Vuonna 1990 lakanneen Itä-Saksan salaisen poliisin Stasin työskentelytavoista *Zersetzung* on jäänyt Suomessa jäänyt verraten tuntemattomaksi. Kyseinen psykologinen terrori yksittäisiä ihmisiä kohtaan oli **Stasin järkyttävimpiä toimia**, jolla oli ehkä 5000-10 000 uhria.

Zersetzung tarkoittaa varsinaisesti biohajoamista, maatumista. Sitä on kuvailtu myös **kidutukseksi ilman kosketusta ja hiljaiseksi terroriksi**.

Stasi käytti *Zersetzungia* esimerkiksi toisinajattelijoita kohtaan 1970-luvulla, kun vangitsemiset ja muut fyysiset toimenpiteet näyttivät ulkomaailmalle jo liian pahoilta. Operaatiot vaativat paljon työvoimaa ja avustajia, mutta niitä Stasilla oli käytännössä rajattomasti.

Väkivallan käytön sijaan kohde lamaannutettiin henkisesti. Sen mahdollisti valtion kaikkien kansalaistensa pikkuasioistakin urkkima valtava tietovarasto.

Stasin direktiivi 1/76 määritteli *Zersetzungin* olevan ”järjestelmällinen maineen, imagon ja arvostuksen rapauttaminen todellisen, vahvistettavissa olevan, kumoamattoman ja siten myös diskretitoivan tiedon pohjalta; järjestelmällinen sosiaalisten ja ammatillisten epäonnistumisten järjestely yksilöiden itseluottamuksen horjuttamiseksi”.

Stasi teki kohteiden arkielämästä pienillä asioilla helvettä. Toimien kuvailtiin ”horjuttavan niitä, joilla on ei-toivottuja vakaumuksia, ja **jotka ovat sosialismin vastustajia”**.

Outoja asioita alkaa tapahtua

Historioitsija **Hubertus Knabe** on sanonut *Zersetzungia* diaboliseksi metodiksi: tarkoitus oli tuhota ihmisen itseluottamus hänen maineensa viemällä, työn epäonnistumisia järjestämällä ja ihmissuhteita tuhoamalla.

Kohteen taustat ja yksityiselämä pengottiin ja analysoitiin. Häntä seurattiin sekä näkyvästi että salaa, hänen kirjeensä luettiin ja puhelunsa kuunneltiin, koti ja omaisuus tutkittiin, kulkuvälineitä sabotoitiin ja lääkkeitä vaihdettiin salaa toisiin.

Stasi tilaili kohteensa nimissä tuotteita postista ja soitti hänen nimissään aiheettomia hätäpuheluja, joista seurasi vaikeuksia. Huhuja leviteltiin. Työvaikeuksia alkoi syntyä. Mikään elämän pikkuasiakaan ei onnistunut eikä edistynyt.

Häiritäkseen rauhaa perusteellisesti Stasi asettui kohteensa arkielämään ja muutteli sitä. Kohteiden koteihin murtauduttiin rutiininomaisesti. Siellä huonekalujen paikkoja siirreltiin, herätyskellon hälytysaikoja muuteltiin, tauluja laitettiin hieman vinoon, keittiössä jauhoja vaihdettiin toisiksi ja niin edelleen. Jo ulos vietyjä roskia ilmestyi takaisin asuntoon. Jopa hiiriä ja käärmeitä tuotiin kotiin. Työpaikalla ja läheisille leviteltiin tekaistuja ikäviä tietoja. Kotona suolapurkkiin vaihdettiin pippuria.

Nimettömiä kirjeitä, puhelinsoittoja ja väärennettyjä valokuvia uskaliaista tilanteista ilmestyi. Tavarointa alkoi katoilla. Lasten ja vanhempien välejä myrkytettiin.

Tarkoituksena oli tietysti saada kohde paineen alle ja tuntemaan, että hän on sekoamassa.

Sinähän olet vainoharhainen

Ehkä kaikkein uskomattominta oli katuteatterin järjestäminen.

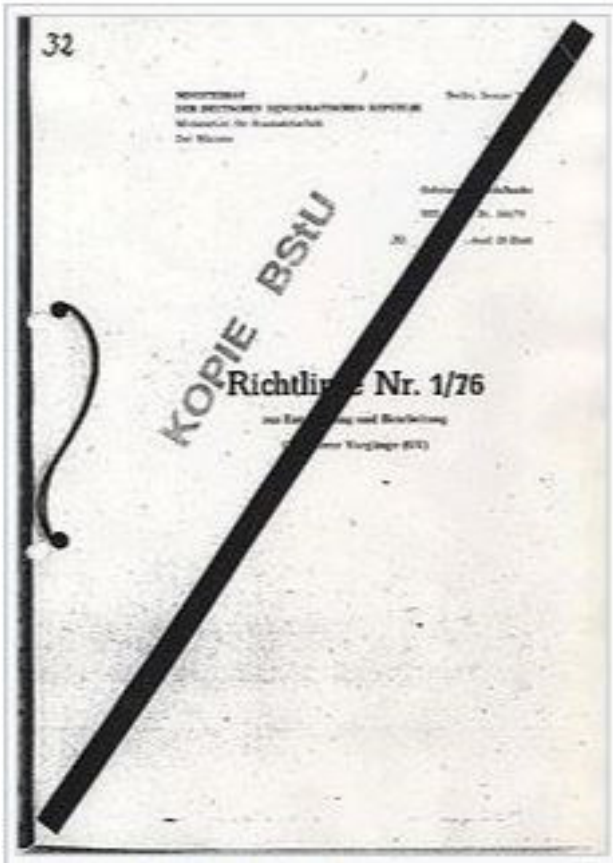
Kohde saattoi kadulla kävellessään tulla yhtäkkiä viiden "satunnaisen" ja muualle katselevan ohikulkijan epämukavasti ympäröimäksi niin, ettei hän päässyt liikkumaan. Liikennevaloissa seisossaan hän saattoi "sattumalta" kuulla kahden vieressä seisovan tuntemattoman puhuvan naureskellen – hänestä. Eri paikoissa kohteen eteen kiilattiin ja häntä tuupittiin.

Kadun ihmiset olivat Stasin vapaaehtoisia. Tarkoitus oli jälleen saada kohde tuntemaan olevansa tulossa hulluksi.

Zersetzungia tiedetään käytetyn muun muassa DDR:n toisinajattelijoita kuten **Jürgen Fuchsia, Gerulf Pannachia, Rudolf Bahroa** ja Jehovan todistajia vastaan. Fuchs kuvaili toimintaa "hyökkäykseksi ihmisen sielua vastaan".

Kun Jürgen Fuchs 1977 kertoi *Der Spiegel* lehdessä *Zersetzungista*, Stasi väitti hänen olevan vainoharhainen ja kärsivän mielenterveyshäiriöistä. Juuri tätä Stasi oli itse asiassa halunnut. Syytöksiä pidettiin uskomattomina. Vahvistukset tapahtuneelle saatiin vasta Berliinin muurin sortumisen jälkeen Stasin jäämistöistä.

Zersetzung kehitettiin varsinaisesti Neuvostoliiton alkuvuosina. Netissä sen mainetta pitää tänäkin päivänä yllä joukko ihmisiä, jotka uskovat oman kotimaansa tai jonkun harjoittavan vastaavia toimia itseään kohtaan.

Kuva 1. Direktiivi Nr1/76. Ohjeet Zerzetzungiin. (Wikipedia)

22.10.2021

<https://murobbs.muropaketti.com/threads/yhteisovainoaminen-stasin-psykologinen-protokolla-zersetzung-kaeytoessae-nykysuomessa.1214785/>

DDR:n salainen poliisi Stasi käytti toisinajattelijoiden eliminoimiseksi psykologista protokollaa nimeltä "Zersetzung", joka tarkoittaa suomeksi "hajoamista". Menetelmä on käytössä nykyään kaikkialla maailmassa, myös Suomessa, ja se on käytössä olevan modernin teknologian ansiosta tänä päivänä vieläkin tehokkaampi. Tässä kuitenkin Itä-Saksassa eläneen historioitsijan kuvaus protokollasta:

Stasi käytti usein menetelmää, joka oli todella pirullinen. Sen nimi oli Zersetzung... Sanaa on vaikea kääntää, koska se tarkoittaa alunperin "hajoamista". Mutta itse asiassa se on hyvin osuva kuvaus. Tavoitteena oli tuhota salaa ihmisten itseluottamus esim. vahingoittamalla heidän mainettaan, järjestämällä epäonnistumisia heidän työssään ja tuhoamalla heidän ihmissuhteensa. Ottaen huomioon tämän Itä-Saksa oli erittäin moderni diktatuuri. Stasi ei yrittänyt pidätä jokaista toisinajattelijaa. Se mieluummin lamautti heidät, ja se pystyi tekemään niin, koska sillä oli pääsy niin moniin henkilökohtaisiin tietoihin ja laitoksiin.

-Hubertus Knabe, saksalainen historioitsija

Stasin protokollasta lisää Mark M. Richin [verkkokirjassa](#):

Zersetzung kehitettiin kohteeksi valitun henkilön minuuden tuhoamiseksi. Saksalainen kohde, tohtori Munzert vertasi Republic Broadcasting Networkin haastattelussa tällä hetkellä käytössä olevaa ohjelmaa siihen, mitä tapahtui Itä-Saksassa. Hän sanoo: "Saksassa tätä kutsutaan nimellä Zersetzung, ja se tarkoittaa kohdehenkilön hajottamista ja pirstouttamista." BBC palkitsi vuonna 2004 debyyttikirjailija Anna Funderin hänen ei-fiktiivisestä kirjastaan Stasiland. Hän kirjoitti siinä: "Saksan kielen sana Zersetzung on karkea, eikä sillä ole suoraa vastinetta englannin kielessä... Zersetzung konseptina sisältää minuuden tuhoamisen... [Siihen kuuluu] kohdennettu huhujen levittäminen tietyistä henkilöistä nimettömästi... heidän asettaminen tilanteisiin, joissa he vaikuttavat epäilyksenalaisilta luomalla hämmennystä tosiasioiden suhteen... [ja] hysteerisen ja depressiivisen käytöksen aiheuttaminen kohdehenkilössä."

-Mark M. Rich, The Hidden Evil

Miten yhteisövainoaminen alkaa:

Se alkaa kohteiden valvonnalla, heidän yksityiselämänsä tarkkailemisella ja heidän asunnoissaan salaa käymisellä. Tämä tehdään, jotta heidän persoonallisuuspiirteensä voidaan luetteloida... Sen jälkeen, kun heidät on valittu ahdistelun alkuvaiheiden kohteeksi, aloitetaan joukkovainoaminen, jota McKinney kuvailee "pehmenysprosessin" osaksi. Kun avointa tarkkailua (joukkovainoaminen) on tehty jonkin aikaa, otetaan käyttöön ei-tappavat aseet (NLW). NLW-häirintää voimistetaan vähitellen äärimmäisiin mittasuhteisiin. Tämä kaava on toistunut kaikissa NATO-maissa... Yksi osa [strategiaa] on uhreja vastaan "hyökkääminen mikroaltoaaseilla", ja "toinen osa strategiaa" on... [tohtori Munzertin mukaan] vainottujen ihmisten esittäminen "hulluina". Hän sanoi tämän lähestymistavan olevan tehokkuudessaan "lyömätön" ja paljastaa, että tämä oli pääasiallisesti se, mitä Stasi teki kohteilleen...

-Mark M. Rich, The Hidden Evil

Tästä [elektronisesta häirinnästä](#) on otettu Amerikassa jo tapauksia oikeuskäsittelyyn tai syyteharkintaan:

<http://rudy2.wordpress.com/james-walbertsupport-from-missouri-rep-jim-guest/>

Yhteisövainoamisen keinoihin kuuluu "katuteatteri":

Joitakin... taktiikoista on kutsuttu katuteatteriksi, ahdistelunäytöksiksi tai lavastetuiksi tapahtumiksi. Ne ovat suunniteltuja ahdistelunäytöksiä, kuten kulun estämistä ja parveilua. Niissä on mukana myös ilmiantajia, jotka ympäröivät kohteen ja käyvät keskusteluja, jotka on tarkoitettu kuultaviksi ja jotka sisältävät tietoa kohteen yksityiselämästä. Oletettavasti kansalaisilmiantajille sanotaan, että niin pitää tehdä, jotta kohdeihmiset huomaavat, että heitä tarkkaillaan. Tämä saattaa tapahtua millä tahansa

julkisella paikalla... Jotkut näistä taktiikoista kuulostavat hulluilta, koska ne on tarkoituksella suunniteltu sellaisiksi, että ne saavat jonkun näyttämään siltä, että he kärsivät jostain mielenhäiriöstä... Usein kuljettujen reittien varrella järjestetään monenmuotoista katuteatteria, joka laitetaan käyntiin, kun kohde kulkee ohi. Katuteatteria käytetään ryhmävainoamisen aikana, ja siihen kuuluu sanallista ja sanatonta ahdistelua, uhkailua, loukkauksia, pelottelua ja väkivaltaa, mikä tehdään avoimesti tai peitellysti käyttäen teemoja, symboliikkaa tai muita välineitä. Ne voidaan ottaa käyttöön, kun kohde on herkistetty käyttäen neurolingvististä ohjelmointia (NLP). Tämä ahdistelu voidaan toteuttaa vertauskuvien, sanallisten huomioiden ja symboliikan avulla käyttäen vaatteita tai joitain muita juttuja. Kohteita saattaa vainota verkosto ihmisiä, jotka toistuvasti tömistelevät jalkojaan, kakistelevat kurkkujaan tai yskivät (myös keskellä kesää) ilmaistakseen, että ovat osa ohjelmaa.

-Mark M. Rich, The Hidden Evil

Mikä on kohteen (targeted individual) tarkkailun tarkoitus, ja miten se toteutetaan:

Tarkkailulla hankittuja tietoja ei käytetä mistään muusta syystä, kuin "ahdisteluprotokollan luomiseksi, joka seuraa kohdeyksilöä hänen loppuelämänsä ajan", sanoi McKinney. Moret sanoi, että naapurit, ystävät ja perheenjäsenet otetaan sitten mukaan ahdisteluun. Tämä tarkkailu tehdään nähtävästi käyttäen erittäin kehittyneitä laitteita, joilla voidaan paikantaa kohdeihmiset seinien läpi. Näitä laitteita näytetään käytettävän yhdessä energia-aseiden (DEW) ja muiden "ei-tappavien" aseiden kanssa.

-Mark M. Rich, The Hidden Evil

Kohteiden maine ja julkisuuskuva pilataan (character assassination) perättömillä huhuilla:

Kohteet kokevat yleensä heidän julkisuuskuvasa tahraamisen, joka tehdään heidän yksityiselämänsä ja ammatillisen uransa tuhoamiseksi. Heistä levitetään usein strategisesti puolittouksia ja valheita, joita saatetaan käyttää tekaistun tutkimuksen perusteena. Huhut joita ihmisistä levitetään, eivät nähtävästi ole vähäpätöisiä, vaan järkyttäviä ja vastenmielisiä. Ne ovat CIA- ja Stasi-tyylisiä elämän tuhoavia valheita. Jotkut näiden valheiden levittäjistä saattavat olla tuttuja ja/tai perheenjäseniä, jotka on värvätty ilmiantajiksi (valehtelemalla heille tai pelottelemalla ja kiristämällä heitä).

-Mark M. Rich

Kaiken kaikkiaan yhteisövainoamisen tarkoituksena on kohteeksi valitun ihmisen elämän ja terveyden tuhoaminen, ja äärimmillään ajaa tämä itsemurhaan tai muihin epätoivosiin tekoihin.

22.10.2021

<http://indietarget.blogspot.com/2014/09/mita-on-gang-stalking-eli.html>

Mitä on gang stalking eli joukkovainoaminen?

Tiivistelmä keskeisistä kohdista:

- Joukkovainoajien päätavoitteina on ajaa kohde itsemurhaan, väkivaltaan tai muihin rikollisiin tekoihin (jotka johtavat hänen vangitsemiseen) tai hulluuteen (jonka perusteella hänet suljetaan mielisairaalaan).

- Kohde halutaan diskreditoida saamalla hänet vaikuttamaan mielisairaalta, jotta kukaan muu ei uskoisi hänen väitteitään, tekisi asiasta rikostutkintaa tai auttaisi häntä.

- Joukkovainoajat haluavat vahingoittaa vakavasti kohdetta ilman, että he joutuvat siitä vastuuseen. Tarkoitus ei ole vain vainota kohdetta, jotta hän voisi huonosti, vaan vainoajien tavoite lopettaa hänen elämänsä, tappaa hänet hitaasti.

- Joukkovainoaminen on pohjimmiltaan kiusaamisen kehittynyt muoto.

- Joukkovainoajat eristävät kohteen repimällä hänen turvaverkkonsa hajalle kääntämällä hänen ystäviään, perheenjäseniään ja tuttujaan häntä vastaan. Vainoajia myös laitetaan asumaan kohteen lähelle. Näin kohde on eristetty ja täysin vainoajien ympäröimä.

- Joukkovainoajien menetelmät ovat tarkoituksellisesti outoja, jotta kohde vaikuttaisi mielisairaalta, jos hän yrittää tehdä vainoamisesta rikosilmoituksen tai puhua siitä muille.

Tässä oma yhteenvetoni joukkovainoamisen ilmiöstä

Kohteen maineen tuhoaminen

Kohteen (targeted individual) maine tuhotaan levittämällä hänestä huhuja, jotka perustuvat puolittotuuksiin ja valheisiin. Näitä huhuja saattavat levittää myös kohteen lähipiirin ihmiset, jotka on värvätty ilmiäntajiksi valehtelemalla, pelottelemalla tai kiristämällä. Nämä ihmiset saattavat myös osallistua varsinaiseen vainoamiseen.

Huhut ovat usein esim. sellaisia, että kohde on rikostutkinnan alla, pedofiili, mielisairas, uhka turvallisuudelle tai jotain muuta ihmisen maineelle tuhoisaa.

Todellinen syy, miksi jotkut valitaan vainoamisen kohteeksi, on aina jotain aivan muuta. He ovat yleensä jonkin organisaation korruption paljastajia, kansalaisjärjestöjen jäseniä, poliittisia aktivisteja, toisinajattelijoita tai nonkonformisteja. Monella vainoamisen kohteella ei ole aavistustakaan, miksi heidät on valittu kohteeksi. He ovatkin kenties "harjoituskohteita" tai koekaniineja tulevaisuuden täydellistä valvontayhteiskuntaa varten, jossa kaikkia kansalaisia kontrolloidaan ja valvotaan samalla tavalla kuin tämän hetken kohteita. Nämä satunnaisesti valitut kohteet ovat lähes aina sinkkuja, koska heidät on luonnollisesti helpompi eristää, tai jotenkin muuten erityisen haavoittuvaisia.

Katuteatteri

Ns. katuteatteri on sitä, että kohteen asuinpaikan läheisyydessä ja tavallisilla kulkureiteillä järjestetään erilaisia lavastettuja tapahtumia ja tilanteita, joiden on tarkoitus ikään kuin muuttaa todellisuus hänen ympärillään. Nämä katuteatteritilanteet ovat sellaisia, että ne näyttävät ihan tavallisilta tapahtumilta ulkopuolisille sivustaseuraajille, mutta kohde joutuu niiden keskelle toistuvasti ja huomaa niiden olevan osa

vainoamiskampanjaa. Joukkovainoajat haluvatkin, että kohde huomaa sen, ja tietävät, ettei kukaan usko häntä, jos hän kertoo katuteatterista, koska ”sehän on vain normaalia elämänmenoa”. Kyse on psykologisesta sodasta kohdetta vastaan.

Parveilu

Kohdetta vainotaan parveilemalla hänen ympärillään, mihin ikinä hän meneekään. Usein käy niin, että paikkaan, jossa ei ollut juuri ketään kohteen sinne saapuessa, tulee yhtäkkiä iso joukko ihmisiä, jotka mm. estävät hänen kulkunsa ”vahingossa”. Vainoamisen intensiivisessä vaiheessa tätä tapahtuu käytännössä joka päivä.

Nämä kohteen ympärillä olevat vainoajat käyvät myös hänen kuultavikseen tarkoitettuja keskusteluja, joissa viitataan hänen yksityisasioihinsa. Tieto näistä yksityisasiosta on saatu salakuuntelemalla kohdetta, kuuntelemalla puheluita, tarkkailemalla tietoliikennettä tai jonkun hänen kanssaan tekemisissä olleen ilmiantajan kautta. Vainoajat myös matkivat kohteen maneeereja näkyvästi, myös sellaisia, joita hän toistaa vain kotonaan ja yksityisesti.

Autoilla seuraaminen

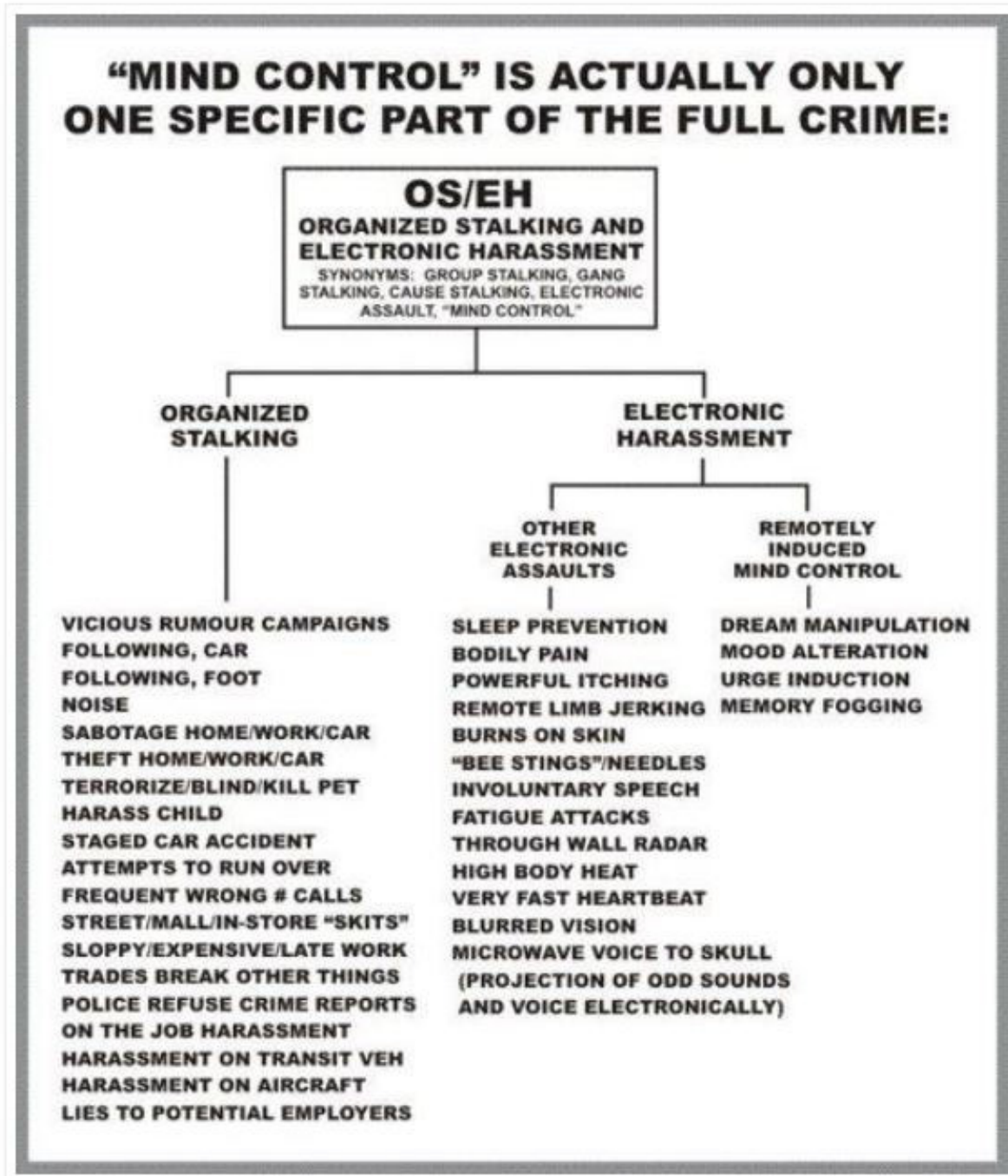
Kohteen ympärillä parveillaan samaan tapaan autoilla hänen ollessa liikenteessä, ja häntä vainotaan myös esim. niin, että hänen tullessa kotiin sen eteen on parkkeerattu auto, joka lähtee liikkeelle saman tien, kun kohde on kotiovella. Ja tämä tapahtuu toistuvasti, ei vain kerran tai silloin tällöin, niin kuin muutkin vainoamiskikat.

Tähän autoilla vainoamiseen osallistuu joidenkin kohteiden kohdalla myös poliisiautoja, ambulansseja ja paloautoja, eli viranomaisia on mukana toiminnassa. Muutenkin joukkovainoajien verkostoon kuuluu ihmisiä sekä yksityisistä että julkisista organisaatioista, ei siis vain esim. siihen värvättyjä työttömiä, joilla on aikaa vainota kohdetta vaikka koko ajan.

Vainoaminen kohteen ollessa kotona

Kohdetta vainotaan kotona ns. ”same time exit/entry” -tekniikalla, eli aina, kun hän lähtee ulos kotiovestaan, joku tai jotkut naapureista tulevat samaan aikaan rappukäytävään, ja sama juttu hänen tullessaan kotiin. Kaikki kohteet yleensä huomaavat sen, että liikenne naapureiden asunnoista ulos ja niihin sisään lisääntyy huomattavasti vainoamiskampanjan alettua. Vainoajilla on ilmeisesti myös käytössä tutkateknologiaa, joilla kohteen liikkeitä ja tekemisiä hänen asunnossaan voidaan seurata seinän läpi. Yleinen temppu on sellainen, että kun kohde menee kylpyhuoneeseen, yläkerran asukas alkaa laskea vettä, ennen kuin kohde on ehtinyt edes avata hanaa tai vetää vessanpönttöä. Tässä kohtaa täytyy taas sanoa, että tämä tapahtuu toistuvasti.

Tämä oli lähinnä tiivistelmä joukkovainoamisen toimintatavoista, ja siihen kuuluu paljon muitakin menetelmiä, joista jotkut ovat yleisesti kaikkien kohteiden kohdalla käytettyjä ja jotkut erityisesti yksittäiselle kohteelle tämän profiilin perusteella luotuja. Kerron tässä blogissa jatkossa näistä tarkemmin omien kokemusten pohjalta.

Kuva 2. "Mind Control" eri muotoja häirintään. Organized stalking kohdassa on tyypillisimpiä Zerzetsung menetelmän muotoja.

22.10.2021

<http://indietarget.blogspot.com/2014/09/yhteisovainoamisen-menetelmat.html>

Joukkovainoamisen menetelmät pähkinänkuoressa

Eristäminen ja vihjailurikollisuus

- mustamaalaus ilkeillä, perättömillä ja valheellisilla jutuilla
- maineen tuhoaminen
- fantasia-hahmon luominen uhrista
- keskustelu uhrista tarkoituksellisissa muodossa ulkopuolisten kuulleen/nähdessä huhumyllyn käynnistämiseksi / epäluulojen herättämiseksi
- mielipideohjaus uhria vastaan
- tekosyillä vainoaminen
- vainon levittäminen asuinympäristöön, työyhteisöön ja harrastuksiin
- häpäisyrikollisuus, mm. julkinen häpäisy ja häpäisyraugaistus

Uhrin stalkkaaminen

- uhrin elämän tarkkailu
- seurailu
- tarkkailluksi tulemisen tunteen kasvattaminen uhrissa
- kotirauhan rikkominen
- häirintä
- "puskaradio" ja "mustalista" -tyyppinen ajattelumalli
- vainon levittäminen sinne missä uhri liikkuu ja vaikuttaa
- vakoilu, tiedonhankinta ja juoruilun ylläpitäminen

Provokaatiot

- tarkkailun tunteen aiheuttaminen uhrille, epäluuloisuuden kasvattaminen ja ajojahdin tunteen järjestäminen
- katuteatterit
- skitsofreniaan sopivien harhojen rakentelu erilaisia tilanteita luomalla
- puhuminen uhrista tämän kuullen niin, että uhri joutuu epäilemään koskeeko puheet häntä ja miksi puhutaan
- yksityiskohtaisen tiedon käyttäminen uhrin kuullen joko pilkallisesti, mitä hänestä muka luullaan, tai tarkoituksellisesti niin, että uhrille tulee kiusatuksi tulemisen tunne tai tarkkailluksi tulemisen tunne, esim. uhri jää miettimään, miksi joku puhuu, tietää tai luulee sellaista
- yritetään saada uhri reagoimaan, esim. esittämään syytöksiä provokaatioiden jälkeen, jolloin voidaan syyttää harhaiseksi, reagoimaan väkivallalla, jolloin voidaan saada uhrille rikosrekisteri tai selvittelemään provokaatioihin osallistuneita, jolloin voidaan syyttää uhria vainosta
- perättömien juttujen kertominen uhrille, jolloin tämän puhuessa eteenpäin, voidaan syyttää kiusaamisesta, kunnianloukkauksesta tai vainoamisesta

Kovemman asteen vaino

- esiintyminen uhrina
- valeprofiilit
- lavastukset
- viranomaisena esiintyminen / virka-aseman väärinkäyttö uhrin häpäisemiseksi tai tietojen hankkimiseksi
- terveystietojen hankkiminen, levittely ja vääristely
- mustamaalaaminen rikolliseksi

V1.3

- perättömien tietojen tallentaminen viranomaisjärjestelmiin
- rikosten ja vainon uhriksi joutuneen tarkkailu ja uskottavuuden tuhoaminen

Fyysinen tuhoaminen

- huumeet
- kemiallinen vaikuttaminen
- elektroninen häirintä
- mikroaallotus
- väkivallan käyttö

Poliisivaltio

[Siirry navigaatioon](#)[Siirry hakuun](#)

Poliisivaltio on [valtio](#), jossa [lait](#) eivät valvo [viranomaistoimintaa](#). Vastakohtana poliisivaltiolle on [oikeusvaltio](#), jossa viranomaiset toimivat lakien alaisuudessa. Tyypillisesti poliisivaltioon liitetään pelätty [salainen poliisi](#) ja [mielivaltaiset](#) pidätykset.

Populaarikulttuurissa poliisivaltiot ovat yleinen aihe. Tunnetuimpia poliisivaltioista kertovia kirjoja ja elokuvia ovat muun muassa George Orwellin [Vuonna 1984](#) ja Alan Mooren [V niin kuin verikosto](#).